

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Strona pozwana: Innova Vital GmbH

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1047/2012 z dnia 8 listopada 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że zakresem zastosowania tego rozporządzenia są objęte oświadczenia żywieniowe lub zdrowotne zawarte w przekazach komercyjnych dotyczących żywności przeznaczonej jako taka dla konsumentów końcowych również w sytuacji, gdy przekazy te są skierowane nie do konsumenta końcowego, ale wyłącznie do specjalistów w dziedzinie ochrony zdrowia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul – Portugalia) – Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal

(Sprawa C-46/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 48 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) tiret drugie — Kwalifikacje techniczne wykonawców — Bezpośrednia skuteczność — Środki dowodowe — Stosunek hierarchiczny między zaświadczeniem wystawionym przez prywatnego nabywcę i jednostronnym oświadczeniem oferenta — Zasada proporcjonalności — Zakaz wprowadzania istotnych zmian do przewidzianych środków dowodowych)

(2016/C 335/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

Strona pozwana: AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal

Przy udziale: Índice – ICT & Management Lda

Sentencja

1) Artykuł 48 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, iż spełnia on przesłanki do tego, by nadawać jednostkom, w braku transpozycji do prawa krajowego, prawa, na które mogą się one powołać przed sądami krajowymi wobec instytucji zamawiającej, o ile ta jest organem publicznym lub na podstawie aktu władzy publicznej i pod jej kontrolą powierzono jej wykonywanie usług użyteczności publicznej i o ile w tym celu dysponuje ona uprawnieniami wykraczającymi poza normy obowiązujące w stosunkach między jednostkami.

- 2) Artykuł 48 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on stosowaniu reguł ustanowionych przez instytucję zamawiającą, takich jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które nie pozwalają wykonawcy na wykazanie swoich zdolności technicznych za pomocą oświadczenia podpisanego przez niego samego, chyba że przedstawi on dowód na to, iż uzyskanie zaświadczenia od prywatnego nabywcy jest niemożliwe lub bardzo utrudnione.
- 3) Artykuł 48 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on postanowieniom ustanowionym przez instytucję zamawiającą, takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które pod sankcją wykluczenia kandydatury oferenta wymagają, aby zaświadczenie wystawione przez prywatnego nabywcę zawierało podpis poświadczony przez notariusza, adwokata lub inny właściwy organ.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Emmanuel Lebek/Janusz Domino

(Sprawa C-70/15) ⁽¹⁾

[Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 34 pkt 2 — Pozwany, który nie wdał się w spór — Uznawanie i wykonywanie orzeczeń — Podstawy odmowy — Niedoręczenie w odpowiednim czasie pozwanemu, który nie wdał się w spór, dokumentu wszczynającego postępowanie — Pojęcie „środka zaskarżenia” — Wniosek o zwolnienie od skutków upływu terminu — Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Artykuł 19 ust. 4 — Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych — Termin, w którym złożenie wniosku o zwolnienie od skutków upływu terminu jest dopuszczalne]

(2016/C 335/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Emmanuel Lebek

Strona pozwana: Janusz Domino

Sentencja

- 1) Pojęcie „środka zaskarżenia” występujące w art. 34 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono także wniosek o zwolnienie od skutków upływu terminu, w przypadku gdy upłynął termin do wniesienia zwykłego środka zaskarżenia.
- 2) Artykuł 19 ust. 4 akapit ostatni rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on zastosowanie przepisów prawa krajowego dotyczących składania wniosków o zwolnienie od skutków upływu terminu, w sytuacji gdy upłynął termin, w którym złożenie takich wniosków było dopuszczalne, taki jak termin określony w zawiadomieniu państwa członkowskiego, do którego odsyła ów przepis.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.